

Tóth Krisztina

KOKÁRDAÁRUS,

mécsesárus.

A tér marad: állandó tér a térben.

Állandó még a foltos roncskocsi,
ahogy négy téglán álldogál a
hóesésben (vagy levélesésben).

Megyek a napos oldalon,
éppen jövőben. Változatlan

köröket írok, mint a metró

lépcsője jár a mocskos légvezetékben.

Kérdéseket szeretnék. Szemrehányást.

Lenne a mondatoknak éle.

Tévedhetetlen kézzel nyitni be
a másik testet burkoló sötétbe.

Szárnyas ajtó,

szárnyas ajtó,

egyféle mozdulatra nyíló,

mindég ugyanaz, mindég másik.

Egyazon szavaknak ékszerét

szeretném minden ünnepen

viselni – megkopásig.

Komoróczy Géza

A BABILÓNI FOGSÁG (II)

**Egyéni és közösségi stratégiák
az identitás megőrzésére kisebbségi helyzetben**

A galutban a nevük, mint a gojoké

A zsidó nevek hozzáigazítása a nem zsidó környezetben szokásos névformákhoz jól ismert jelenség. A jeruzsálemi TALMUD ezt így mondja: A zsidóknak, akik nem az országban (*erec*) élnek, ugyanolyan nevük van, mint a nem zsidóknak (*gojim*) (PT GITTIN 1, 1). Beilleszkedés (integráció) vagy éppen asszimiláció a névhasználat is, de a lényegét alig érinti. A változtatásoknak és módosításoknak mindenütt kódja alakult ki. A